

[Bramsnæs.]

Det har vist sig, at hver Gang vi rørte ved Hovedpunkterne i Lovforslaget, de afgørende Punkter, hvor det drejer sig om Kontrol og Aabenhed med Hensyn til Aktieselskabernes Forhold, har det ikke været muligt at opnaa noget som helst. Flertallet har kun været tilbøjeligt til at tale om Ting, som ikke var af afgørende Betydning, og de Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget, drejer sig da ogsaa om Smaating, som vi fra vor Side gerne har villet være med til. Men det er til min Beklagelse ikke lykkedes at opnaa Realitetsændringer i Lovforslaget. Jeg maa tilføje, at paa enkelte Punkter har Flertallet endog forringet Lovforslaget med sine Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører omtalte de Skrivelser, der var indkommet i Anledning af Forespørgsler fra Udvalget, deriblandt ogsaa de Skrivelser, der er indgaaet fra De samvirkende Fagforbund og fra De samvirkende danske Husmandsforeninger. Det var, som det maaske vil erindres, mig, der under første Behandling som Ordfører for Socialdemokratiet krævede, at der skulde rettes Forespørgsler til disse to Institutioner, men det kneb jo noget med at faa disse Henvendelser foretaget. Imidlertid anerkender jeg, at Udvalget efter nogle Nætters Overvejelser naaede til det Resultat, at man var nødt til at spørge disse Institutioner og derved i hvert Fald formelt fravige den Linie, som var anlagt af Ministeriet, og som er Udtryk for, at Aktieselskabsloven kun angaar de kapitalistiske Kredse i vort Land. Den ærede Ordfører udtalte, at Skrivelserne fra De samvirkende Fagforbund ikke indeholder nogen Kritik af Lovforslaget, men det tror jeg dog, man maa sige den gør. Den er ganske naturligt ikke anlagt paa at kritisere de enkelte Bestemmelser og sige, at dette skal være saadan og dette saadan, men saa vidt jeg kan se, indeholder den i hele sin Fremstilling en skarp Kritik af de Grundprincipper, der er udtrykt i Lovforslaget, idet der netop paa de Omraader, hvor De samvirkende Fagforbund kræver Kontrol og Tilsyn og strengere Regler, ikke findes saadanne Regler i det foreliggende Lovforslag. Dette giver sig ogsaa Udtryk i, at Skrivelserne, saaledes som den ærede Ordfører selv nævnte, peger paa de Regler, som fandtes i det tidligere Minister Stauning fremsatte Lovforslag. Dette viser tydeligt, at man anser det foreliggende Lovforslags Regler for at være ganske utilstrækkelige.

Efter disse almindelige Bemærkninger

skal jeg omtale de Ændringsforslag, som er stillet af det socialdemokratiske Mindretal.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3, og jeg kan tage Nr. 5 med, gaar ud paa at kræve større Garanti og større Aabenhed ved Stiftelsen af et Aktieselskab. Vi mener, det er overordentlig vigtigt, at der netop ved Stiftelsen af et Aktieselskab bliver passet paa, at der ikke kommer noget ind, som i Fremtiden vil skade Selskabets eller andres berettigede Interesser, derunder naturligvis ogsaa Aktionærernes. Det er en kendt Sag, at der ofte ved Stiftelsen af Aktieselskaber foregaar Ting, der ikke helt med Urette kan betegnes som Svindel, og det skal man i saa høj Grad som muligt søge at undgaa ved Lovbestemmelser, som for det første lægger det absolutte Ansvar paa Stifterne og dernæst kræver, at alt, hvad der foregaar ved Stiftelsen, skal lægges aabent frem ved Aktietegningen. Det er efter min Mening de to Hovedpunkter, det drejer sig om. Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 til § 7, navnlig Nr. 2, tager da Sigte paa at paalægge Stifterne det fulde økonomiske Ansvar for Optagelsen af Værdier i Selskabet ved Stiftelsen, idet Mindretallet foreslaar, at Ordene: „og dette kan lægges de paagældende til Last“ udgaa. Der tales her om det Ansvar, som skal paalægges Stifterne, og om den Vurdering, som Stifterne foretager af de Værdier, der indgaaer i Selskabet, og der siges saa, at Stifterne er erstatningspligtige, hvis Værdiansættelsen har været uforsvarlig, „og dette kan lægges de paagældende til Last“. Disse sidste Ord foreslaar vi altsaa strøget, da det er umuligt at forstaa, hvad de skal betyde, hvis de ikke skal dække mod Ansvar. Der er heller ingen Tvivl om, at dette er Ordenes Hensigt. De fandtes ikke i det Lovforslag, som blev fremsat af Ministeriet Stauning, de er sat ind af det Udvalg, der har behandlet Lovforslaget, og de er krævet fra Kapitalistkredse, som vil sikre sig mod at blive fuldt ansvarlige. Disse Ord vil overfor en Domstol kunne fritage for Ansvar, idet man vil kunne sige, at det skete ikke kan lægges den til Last og ikke kan lægges den til Last o. s. v., saa at Ansvaret i Virkeligheden forflygtiges. Jeg havde troet, det var muligt i Udvalget at opnaa noget paa dette Punkt, og det forekommer mig ogsaa, at man har været ret nær ved det, idet de Synspunkter, som jeg her har fremført, vist har vundet ikke ringe Tilslutning i visse Kredse indenfor Udvalget. Men til syvende og sidst sker der ingenting, den højtærede Minister kan ikke gaa med til